

Recenze odborné monografie

Název práce: Posudzovanie sociálnej rizikovosti rodiny

Autorka recenzované práce: Doc. PhDr. Eva Mydlíková, PhD.

Autor recenze: Doc. PhDr. Pavel Navrátil, PhD.

Pracoviště recenzenta: FSS MU, Katedra sociální politiky a sociální práce

Práce Evy Mydlíkové představuje zásadní přínos k profesionalizaci sociální práce v oblasti sociálně právní ochrany dětí a také obecněji v oblasti sociální práce s ohroženými dětmi a jejich rodinami. Autorka se ve své monografii zaměřila na ústřední problém každé sociální práce, kterým je adekvátní posouzení životní situace klienta. Na základě posouzení životní situace totiž sociální pracovníci navrhnou vhodné postupy práce s klientem a určují směr celé spolupráce.

Co do počtu stran relativně útlá, ale obsahem bohatá monografie Evy Mydlíkové se postupně dotýká *teoretických východisek posouzení sociální rizikovosti rodin*, následně autorka promýšlí a představuje vybrané *metody a techniky posouzení životní situace* sociálně ohrožených rodin a dále pak uvažuje i o *klíčových kompetencích sociálních pracovníků*, které jsou pro profesionální provádění komplexního posouzení a výkon sociální práce nezbytné. Výslednou syntézu svých zjištění, zkušeností i úvah pak autorka představuje v závěrečných doporučeních.

Při posouzení životní situace v cílové populaci sociálně ohrožených dětí a jejich rodin (což je oblast, kam autorka monografie cílí) jde často o velmi zásadní a nelehká rozhodování, která situaci sociálně ohrožených dětí i celých rodin významně ovlivní (například se zvažuje návrh na odebrání dětí). Eva Mydlíková, vědoma si závažnosti činnosti sociálních pracovníků právě v této sféře, ve své vědecké monografii vypracovala a navrhla témata a postupy, které mohou posuzování životní situace sociálními pracovníky významně obohatit a přispět tak ke komplexnosti jejich profesionálního úsudku.

Způsob uvažování Evy Mydlíkové je věrný vědecké logice uvažování. Nejprve ve své práci uvedla a integrovala teoretická východiska tří zásadních škol rodinné terapie, dále promyslela a navrhla způsob ověření aktuality jejich východisek, což následně na základě empirických zdrojů a zkušeností sociálních pracovníků také provedla a ve své monografii prezentovala. Touto akademicky relevantní formou obohatila nejenom rozvoj sociální práce jako aplikované činnosti, nýbrž také ukazuje, že debata či interakce mezi teoretickými východisky sociální práce a praxí, je stále produktivní a nezbytný předpoklad rozvoje profese sociální práce jako svébytné disciplíny. Její systematická práce jde ovšem ještě dále a ve vztahu k tématům posouzení, která navrhla, ještě promyslela a představila také soubor kompetencí sociálních pracovníků, kterou jsou předpokladem pro komplexní a adekvátní posouzení.

Závěr její práce pak vyústí v celkové zhodnocení problematiky a vytýčení podstatných zásad, která by měla v profesionálním přístupu sociálních pracovníků zaujímat klíčovou roli.

Předloženou práci považuji za zásadní a výjimečný příspěvek v kontextu tématu posouzení životní situace i z hlediska profesionalizace výkonu sociálních pracovníků a proto ji velmi rád doporučuji k publikaci.

V Brně 30.11.2017 Pavel Navrátil